DOMSTOLENS KENDELSE (Første Afdeling)

10. juni 2011 *

I sag C-155/11 PPU,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Rechtbank 's-Gravenhage (Nederlandene) ved afgørelse af 31. marts 2011, indgået til Domstolen samme dag, i sagen:

Bibi Mohammad Imran

mod

Minister van Buitenlandse Zaken,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A. Tizzano, og dommerne A. Borg Barthet (refererende dommer), M. Ilešič, M. Safjan og M. Berger,

generaladvokat: P. Mengozzi
justitssekretær: A. Calot Escobar,

* Processprog: nederlandsk.

efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

Kendelse

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 7, stk. 2, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251, s. 12).

2 Denne anmodning er blevet fremsat inden for rammerne af en sag mellem Bibi Mohammad Imran og Minister van Buitenlandse Zaken (den nederlandske udenrigsminister) vedrørende dennes afslag på Bibi Mohammad Imrans ansøgning om meddelelse af foreløbig opholdstilladelse i Nederlandene.

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

3 Den 19. juni 2009 ansøgte Bibi Mohammad Imran om midlertidig opholdstilladelse i Nederlandene ved den nederlandske ambassade i New Delhi (Indien) med henblik på at tage ophold hos sin ægtefælle, A. Safi.

4 Ved afgørelse af 20. juli 2009 afslog Minister van Buitenlandse Zaken denne ansøgning.

5 Bibi Mohammad Imran klagede ved skrivelse af 10. august 2009 over denne afgørelse.

6 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at Bibi Mohammad Imrans otte børn, hvoraf syv er mindreårige, har opholdt sig lovligt i Nederlandene siden den 5. august 2009. A. Safi og børnene er afghanske statsborgere. A. Safi har på intet tidspunkt haft midlertidig opholdstilladelse i henhold til reglerne om asyl i artikel 29, litra a), b) eller c), i den nederlandske udlændingelov af 2000 (Vreemdelingenwet 2000).

7 Ved afgørelse af 15. februar 2010 afviste Minister van Buitenlandse Zaken Bibi Mohammad Imrans ansøgning med den begrundelse, at det ikke var godtgjort, at hun havde bestået den grundintegrationstest, der kræves i henhold til den nederlandske lovgivning. Ifølge Minister van Buitenlandse Zaken har Bibi Mohammad Imran ikke fremført konkrete holdepunkter, der giver anledning til tvivl om, at den lægefaglige erklæring af 21. april 2009 fra den rådgivende læge ved ambassaden i New Delhi, hvoraf det ikke fremgår, at hun kan fritages for integrationstesten af lægelige årsager, ikke skulle være korrekt eller fyldestgørende.

8 Den 15. marts 2010 iværksatte Bibi Mohammad Imran appel til prøvelse af denne afgørelse ved Rechtbank's-Gravenhage.

9 Rechtbank 's-Gravenhage er i tvivl om, hvorvidt forpligtelsen i henhold til den nederlandske lovgivning, hvorefter familiemedlemmer til tredjelandsstatsborgere, der ønsker at udøve retten til familiesammenføring, inden deres indrejse i Nederlandene

med henblik på forening med familien først skal bestå en integrationstest i udlandet, er udtryk for en for streng fortolkning af artikel 7, stk. 2, i direktiv 2003/86.

10 Under disse omstændigheder har Rechtbank 's-Gravenhage besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Tillader artikel 7, stk. 2, i direktiv [2003/86], at en medlemsstat nægter at lade et familiemedlem som omhandlet i direktivets artikel 4 til en tredjelandsstatsborger, der opholder sig lovligt i denne medlemsstat, indrejse og tage ophold alene af den grund, at dette familiemedlem ikke har bestået den integrationstest i udlandet, der er fastsat i denne medlemsstats retsforskrifter?

2) Er det af betydning for besvarelsen af det første spørgsmål, at det pågældende familiemedlem er mor til otte børn, herunder syv mindreårige børn, der opholder sig lovligt i denne medlemsstat?

3) Er det af betydning for besvarelsen af det første spørgsmål, om det pågældende familiemedlem i opholdslandet har adgang til undervisning i denne medlemsstats sprog?

4) Er det af betydning for besvarelsen af det første spørgsmål, om det pågældende familiemedlem i betragtning af hans eller hendes forkundskaber og personlige situation, navnlig helbredsmæssige problemer, er i stand til inden for en overskuelig tidsperiode at bestå denne test med et tilfredsstillende resultat?

5) Er det af betydning for besvarelsen af det første spørgsmål, at der ikke finder en prøvelse sted i forhold til bestemmelserne i artikel 5, stk. 5, og artikel 17 i direktiv [2003/86] samt artikel 24 i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder eller til proportionalitetsprincippet?

6) Er det af betydning for besvarelsen af det første spørgsmål, at borgere fra visse andre tredjelande alene på grundlag af deres statsborgerskab fritages for forpligtelsen til at gennemføre integrationstesten i udlandet med et tilfredsstillende resultat?«

Retsforhandlingerne for Domstolen

11 Ved skrivelse af 11. april 2011, indgået til Domstolens Justitskontor samme dag, har Rechtbank 's-Gravenhage anmodet om, at den foreliggende præjudicielle forelæggelse undergives en hasteprocedure i henhold til artikel 104b i Domstolens procesreglement.

12 Ved afgørelse af 14. april 2011 imødekom Første Afdeling begæringen.

13 Ved skrivelse af 19. maj 2011, indgået til Domstolens Justitskontor samme dag, meddelte Minister van Buitenlandse Zaken Domstolen, at man ved afgørelse af 12. maj 2011 og efter fornyet prøvelse havde taget Bibi Mohammad Imrans klage af 10. august 2009 til følge, og at afgørelsen af 15. februar 2010, som sagen er anlagt til prøvelse af, således er bortfaldet.

14 Ved skrivelse af 30. maj 2011, indgået til Domstolens Justitskontor samme dag, har den forelæggende ret oplyst Domstolen om, at der samme dag blev udstedt en midlertidig opholdstilladelse til Bibi Mohammad Imran af den nederlandske ambassade

i Islamabad (Pakistan). Under disse omstændigheder er det den forelæggende rets vurdering, at de præjudicielle spørgsmål ikke længere er hastende, og den har anmodet Domstolen om ikke at følge proceduren i procesreglementets artikel 104b. Den har imidlertid anført, at den ikke mener, at anmodningen om præjudiciel afgørelse for nærværende bør trækkes tilbage, for så vidt som Bibi Mohammad Imran endnu ikke har hævet sagen anlagt til prøvelse af afgørelsen af 15. februar 2010, og hun desuden påtænker at anlægge et erstatningssøgsmål.

Om anmodningen om præjudiciel afgørelse

15 Proceduren efter artikel 267 TEUF er ifølge fast retspraksis et middel til samarbejde mellem Domstolen og de nationale retter, som giver Domstolen mulighed for at forsyne de nationale retter med de elementer vedrørende fortolkningen af EU-retten, som er nødvendige for, at de kan afgøre den for dem verserende tvist (jf. bl.a. dom af 12.3.1998, sag C-314/96, Djabali, Sml. I, s. 1149, præmis 17, og af 20.1.2005, sag C-225/02, García Blanco, Sml. I, s. 523, præmis 26, samt kendelse af 14.10.2010, sag C-336/08, Reinke, præmis 13).

16 I den foreliggende sag har den nederlandske regering meddelt Domstolen, at afgørelsen af 15. februar 2010, som hovedsagen var anlagt til prøvelse af, er bortfaldet, eftersom Bibi Mohammad Imrans klage af 10. august 2009 blev taget til følge efter fornyet prøvelse ved afgørelse af 12. maj 2011.

17 Denne oplysning er i det væsentlige blevet bekræftet af den forelæggende ret i dens skrivelse af 30. maj 2011.

18 Det må fastslås, at Bibi Mohammad Imrans ansøgning om meddelelse af en midlertidig opholdstilladelse er blevet imødekommet, og at tvisten i hovedsagen således ikke længere har nogen genstand.

19 I sin skrivelse af 30. maj 2011 har den forelæggende ret ganske vist udtrykt ønske om at opretholde sin anmodning om præjudiciel afgørelse, for så vidt som Bibi Mohammad Imran påtænker at anlægge et erstatningssøgsmål.

20 Det må imidlertid fastslås, at anlæggelsen af et sådant søgsmål på nuværende tidspunkt kun er eventuel og hypotetisk.

21 Det følger imidlertid af fast retspraksis, at begrundelsen for ordningen med præjudiciel forelæggelse ikke er, at der skal afgives responsa vedrørende generelle eller hypotetiske spørgsmål, men at der skal foreligge et behov med henblik på selve afgørelsen af en retstvist (jf. bl.a. García Blanco-dommen, præmis 28, og kendelse af 24.3.2009, sag C-525/06, Nationale Loterij, Sml. I, s. 2197, præmis 10).

22 Det følger af ovenstående bemærkninger, at det er ufornødent at træffe afgørelse vedrørende anmodningen om præjudiciel afgørelse.

Sagens omkostninger

23 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

Det er ufornødent at træffe afgørelse om den anmodning om præjudiciel afgørelse, som Rechtbank 's-Gravenhage (Nederlandene) har fremsat ved afgørelse af 31. marts 2011.

Underskrifter